

Ако е у дома си, той може да си послужи съ чаша, или съ стомна, но щомъ е при извора, никакви чаши, никакви стомни не му трѣбватъ. При какъвто изворъ и да се намирашъ, измий първо ржката си добре, и пий отъ нея. Ржката е носителка на енергия.

Направете единъ опитъ, да пиете съ ржката си направо, да видите, какви резултати ще имате. Измийте добре ржцетъ си и пийте единъ пжтъ съ лѣвата ржка и единъ пжтъ съ дѣсната. Следъ това направете обратното: първо пийте съ дѣсната ржка, а после — съ лѣвата. На нѣкои отъ васъ ще се види маловажно да правятъ такъвъ опитъ. Питамъ: не е ли маловажно, като отивате за пръвъ пжтъ въ училище, учителтъ ви цѣла година да ви занимава съ кукички, съ чъртички? Ще кажете, че тия нѣща не сж маловажни, защото сж елементи на буквитъ. Както кукичкитъ и чъртичкитъ сж важни, така сж важни и малкитъ упражнения, които се даватъ въ живота на окултния ученикъ.

Сега иде нова епоха, която носи велика наука за човѣчеството. Тази наука не търпи никакво невежество, затова трѣбва да започнете отъ малки, микроскопически опити и постепенно да вървите къмъ голѣмитъ, къмъ великитъ опити. Този методъ се спазва и въ науката, и въ лѣкуването: отъ малкитъ къмъ голѣмитъ резултати. Ако не върви по този пжтъ, човѣкъ изпада въ съмнения, въ колебания. Ако върви по този пжтъ, той казва: Това е опитано, проверено. Донесатъ ми една пита и казватъ: Прѣсна е тази пита! — Да, питата е прѣсна, но брашното е старо. Много пжти съмъ проверявалъ това брашно, разлагане става въ него. Тѣй щото, питата, която излиза отъ вашитъ ржце, е прѣсна, но брашното не е прѣсно. Който иска да поднесе нѣщо хубаво, чисто, той самъ трѣбва да отиде на воденицата, тамъ да смели малко жито, и съ това брашно да направи пита. Тогава той ще има право да каже: Ето една прѣсна пита, направена отъ чисто брашно! Тогава и азъ мога да кажа: Ето единъ ученикъ, който разбира закона! Какво правятъ сегашнитъ хора? Взиматъ брашно отъ нѣкой дюкянъ, замѣсватъ го, направятъ хлѣбъ, или пита отъ него, опекатъ го, и следъ това носятъ последствията отъ този привидно прѣсенъ хлѣбъ.

„И показва имъ ржцетъ си“. Този стихъ трѣбва да остане въ умоветъ ви, понеже се намирате въ преходна стадия на развитие. Това положение създава редъ смущения въ сърцата и въ умоветъ ви. Тия противорѣчия, обаче, сж